نگاه

سهره کویر لوت و طرح نجات دریاچه ارومیه

حسین آخانی
استاد زیست‌شناسی دانشگاه تهران

● در اوایل سال نو که به کویر لوت رفته بودیم، دوست عزیزم آقای ایزدی ما را به دیدار درختچه زیبای «اسکمبیل» برد. در حین عکاسی سهره زیبایی برای خوردن میوه‌های اسکمبیل آمد. او از ما نمی‌ترسید. او تا به‌حال صدای تفنگ نشنیده بود و بوی باروت به مشامش نرسیده بود. هنوز سنگ‌ریزه تیرکمان پسربچه‌های شیطون، بدن ظریف او را نشانه نگرفته بود. او ما را دشمن نمی‌دانست. این اولین باری بود که در ایران تا این اندازه به پرنده‌ای نزدیک شده بودم. خواستیم به او لطف کنیم. دوست همراهمان با در بطری به او آب معدنی تعارف کرد. اصلا قبول نکرد. هرچه خواهش و تمنا کردیم، فایده نداشت و پرید چند قدم آن ورتر رفت تا دانه‌های اسکمبیل را بخورد. به فکر فرو رفتم. آخر چرا این پرنده در این برهوت که قطره‌ای آب نیست، حاضر نیست دهانش را با آب معدنی گوارا خیس کند؛ درحالی‌که همنوعانش در جای دیگر خیلی آب دوست دارند. می‌توان گفت که او هرگز در عمر خود آب ندیده و آب را نمی‌شناسد. ممکن است درست باشد، اما شاید خواسته به ما درسی بدهد. او اگر آب را می‌خورد و از آن لذت می‌برد، یک عمر باید در حسرت آب گوارا غصه می‌خورد. دیگر کسی نبود که به او دوباره آب دهد. شاید همین آب باعث می‌شد متابولیسم بدن او را به هم بریزد و برایش درد و عذاب به ارمغان بیاورد.

همین‌روزها که درگیر بحران ارومیه هستم و ساعت‌ها با همکاران و متخصصان در جلسات، بحث و گفت‌وگو می‌کنم، خواستم این درسی را که از سهره سحرآمیز کویر لوت آموختم به شما و همکارانم در کارگروه‌های نجات دریاچه ارومیه انتقال دهم. آنچه امروز بحران آب در ایران است، بحرانی ناشی از بی‌آبی نیست. ایران همیشه با محدودیت آبی مواجه بوده است. مردمان ایران‌زمین همچون سهره لوت‌نشین می‌دانستند که با این شرایط چگونه کنار بیایند. آنها آگاهی داشتند که در کشور خشکی چون ایران آب را باید فقط در زیرزمین نگهداری کرد و بدون کوچک‌ترین هزینه و صرف انرژی، با قنات به روی زمین آورد. این اختراع بزرگ، سیستم کارآمدی بود که با قدمتی چندهزارساله مردمان ایران را از گزند خشکسالی- آنطور که کوروش گفته بود- در امان می‌داشت، اما در این چنددهه اخیر غول‌های سدساز و پیمانکاران بزرگ آمدند و با حرف‌های قشنگ، مسیر چندهزارساله تاریخ ایران را تغییر دادند. پول‌های نفت را گرفتند و سد ساختند. کشاورزی پایدار ما را تبدیل به کشاورزی با کمترین بهره‌وری و بیشترین مصرف آب کردند. شهرها را بزرگ کردند و تا آنجا که می‌شد مردم را تشویق به مصرف آب کرده و بخش بزرگی از آب را هم از سطح سدها تبخیر کردند. اگرچه تبلیغ می‌کردند که آب مصرف نکنید، ولی در عمل مرتب سد ساختند تا آب ارزان را به خانه‌های شهرنشینان و زمین‌های نو کشاورزانی که دانشی از مصرف بهینه آب در کشور خشک ایران نداشتند، برسانند. همین حالا کافی است که نگاهی به پروژه‌های ساخت‌وساز در تهران بیندازید که چگونه هزاران ساختمان بالا می‌رود. کسی هم نمی‌پرسد، همین حالا آب به بسیاری از طبقات بالای آپارتمان‌های تهران نمی‌رسد. چه دلیلی دارد که دریاچه مصنوعی در تهران ساخت و در اطراف آن، صدها برج را در منطقه‌ای که بیشترین فرونشست زمین دارد، بنا کرد؟ سهره سحرآمیز در کویر لوت، با نخوردن آب، نسخه نجات ارومیه و ایران را در عصر بحران آب نوشت. او به ما گفت که اگر می‌خواهید در کشور خشک ایران زندگی پایدار داشته باشید، چاره‌ای ندارید که دیگر آب سدها را نخورید. چاره‌ای ندارید که اجازه دهید نزولات آسمانی دوباره در زیر زمین ذخیره شوند و درختان این سرزمین را سرسبز کنند و چاه‌های شما را پر آب کنند. اگر هم زیاد بود بگذارید بروند تا دریاچه‌ها و تالاب‌ها را سیراب کنند. اگر هم بناست تبخیر شوند، این کار را در گرمترین و پست‌ترین نقاط حوضه آبریز انجام دهند تا بیشترین تاثیر را در ملایم‌کردن آب‌وهوای خشک و قاره‌ای ایران داشته باشند. برای من ارزش داشت که به لوت بروم و خطر برخورد با مین را به جان بخرم و این درس را بیاموزم. ولی در شگفتم که چگونه ممکن است کسی که به استاد کویرشناسی ایران معروف شده، چشمانش را به زندگی در طبیعت ببندد، یا از حکومت مرگ در لوت بگوید یا نسخه قتل دریاچه ارومیه را بنویسد.

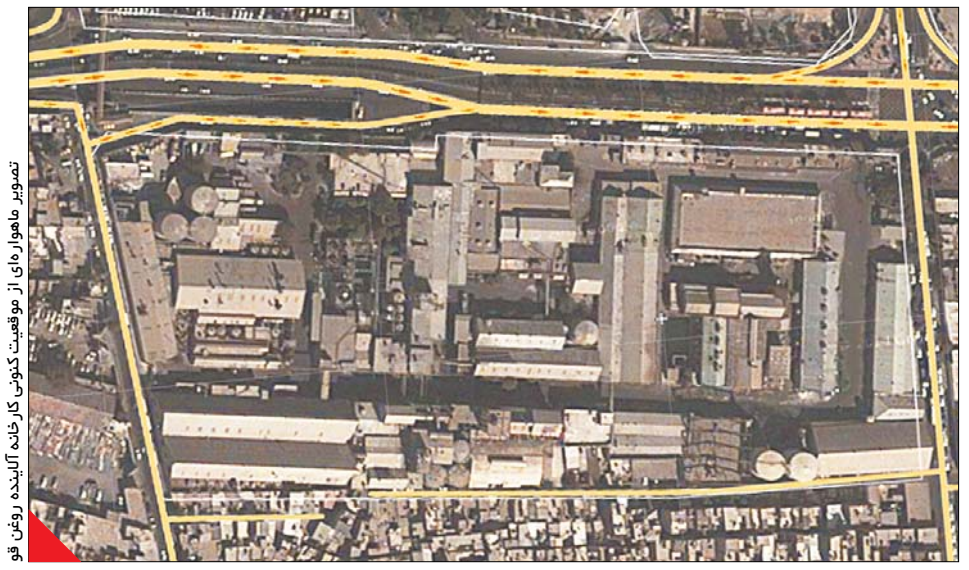

تصویر ماهواره‌ای از موقعیت کنونی کارخانه آلاینده روغن قو

شورای شهر، علیه کارخانه آلاینده رای می‌دهد؟

«قو» در آستانه اخراج از پایتخت

اهالی خزانه: از بوی روغن خفه شده‌ایم

فاطمه جمال‌پور

روغن قو برای آنها یادآور خاطرات بچگی، حلبی روغن جامد و خاطرات بچگی نیست. برای آنها روغن قو یعنی بوی روغن در هوا، آسم، بعدازظهرها و شب‌های آغشته به بوی روغن، خواب آغشته به بوی روغن و تنگی نفس، یعنی سروصدای کارخانه و لرزش شیشه‌های خانه، یعنی خجالت جلو میهمان‌ها و سرافکندگی، یعنی ۲۰ سال دوندگی برای تعطیلی کارخانه و بزرگ‌شدن با وعده تعطیلی‌اش. از در مترو ترمینال جنوب خارج می‌شوم و راه می‌افتم به سمت خیابان بخارایی و کوچه‌های پشتی کارخانه روغن قو. هوا بوی روغن می‌دهد و آدم را پس می‌زند. یکی از خبرگزاری‌ها خبر از تعطیلی کارخانه از امروز داده است اما دودکش‌های کارخانه خبر را تکذیب می‌کنند. چهارشنبه، جلسه اعضای کمیته محیط‌زیست و سلامت شورا و اعضای هیات‌مدیره و مدیران شهری است؛ خبری که اهالی محل را خوشحال می‌کند و دعاگو. جلسه‌ای پس از استمهال شش‌ماهه آنها از معاونت حقوقی شورا که اسفندماه به پایان رسید؛ استمهالی که ادامه استمهال‌های ۲۰ساله است. شهرداری برای اولین‌بار بر اساس شکواییه اهالی و بر اساس بند ۲۰ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، اقدام به صدور رای تعطیلی کارخانه در تاریخ ۱۶فروردین سال ۷۳ با پیش‌بینی مهلت سه‌ساله می‌کند که به لحاظ عدم اعتراض به رای صادره، قطعی و لازم‌الاجرا شد. اما مدیرکارخانه برنامه‌ای ۱۰ساله برای خروج کارخانه ارایه می‌دهد؛ ۱۰ سالی که تا به امروز به درازا کشیده است. از ابتدای خیابان کناری کارخانه شروع می‌کنم به صحبت. یکی از کاسب‌های محل در جواب سوالم که «شنیدید می‌خواهند کارخانه را تعطیل کنند؟» می‌گوید: «می‌خواهد تعطیل شود؟ چندسالی است که من اینجا مشغولم و هی می‌گویند می‌خواهد جمع شود اما هیچ‌وقت جمع نشده است. آلایندگی‌اش تا یک‌سال پیش خیلی زیاد بود، بوی بد و مشمئزکننده‌ای داشت اما بو کمتر شده است، اما بازهم دم غروب‌ها آزاردهنده می‌شود. شنیدنش را شنیدیم. خیلی وقت است می‌شنویم. بوش خفه می‌کند آدم را. باد می‌زند همه را می‌آورد توی خانه و می‌گوییم بوی روغن شروع شد.»

کاسب بعدی مرد میانسالی است با موهای جوگندمی. نمایشگاه کاشی و سرامیک دارد. می‌گوید: «چه جوری می‌خواهند منتقل کنند؟ مگر می‌توانند؟ چندسال است اگر می‌توانستند، منتقل می‌کردند. ۲۰ سال است می‌خواهند منتقل کنند اما هنوز خبری نیست فکر کنم ماها انتقالش را نبینیم.»

می‌پرسد: «اینجا برای کجاست؟ شما می‌دانید؟ وقتی نمی‌دانید برای چه کسی است، چطور آمده‌اید گزارش تهیه کنید؟ اینجا را نمی‌توانند تعطیل کنند. اینجا را هیچ‌کس نمی‌تواند جمع کند! تمام شد رفت. کلا مزاحم است. بویش خیلی اذیت می‌کند اما کاری نمی‌توانیم کنیم.» مرد جوان دیگری می‌گوید: «بوی روغن شب‌ها خیلی اذیتمان می‌کند. پیگیری کردیم اما به جایی نرسیده است.» پیرمرد و پیرزن دیگری در آستانه خانه‌شان ایستاده‌اند. خانه‌ای نقلی و حیاط‌دار. پیرمرد می‌گوید: «چند بار شکایت کردیم، بررسی نکردند. بویش خیلی اذیت می‌کند. سروصدا دارد. یک‌سالی است بهتر شده اما هنوز بو می‌دهد. شب‌ها بخار می‌دهند و بیشتر می‌شود. شبانه این کارها را می‌کنند. حتما می‌گویند کسی نیست. همه خوابند و اعتراض نمی‌کنند»

از زن می‌پرسم: «مشکلاتی که این کارخانه برای شما ایجاد کرده، چیست؟» جواب می‌دهد: «یا امام زمان! هرکسی که می‌خواهد بداند مشکلاتش چیست بیاید اینجا خانه بگیرد، مشکلات ما را ببیند. بوی روغن نباتی مخصوصا غروب‌ها تمام فضا را می‌گیرد. تمام سینه‌ها بسته شده است. چندسال است که هی گفتند برمی‌داریم. معلوم نیست رییس روغن نباتی چپش پر است یا دولت زورش نمی‌رسد. وگرنه ۲۰ سال است که کارخانه روغن نباتی باید برداشته شود. همان زمان که آمدند اینجا را ترمینال کردند، اینجا گود بزرگی بود و این طرف را هم پارک کردند. گفتند: ما این کارخانه را انتقال می‌دهیم، اما خبری نیست. نتوانستند این را بردارند. ادامه می‌دهد: به‌قدری هوا آلوده می‌شود که مجبور می‌شویم درها را ببندیم. گاهی اصلا نمی‌شود بمانیم. غروب‌ها بیشتر می‌شود و خیلی بوی بد می‌دهد. بوی روغن‌سوخته می‌پیچید و هرکس می‌خواهد بداند ۴۸ساعت میهمان خانه ما شود. به حق علی دولت زورش به اینها برسد.»

> **این در بسته، صاحبش مرده، آن در بسته صاحبش مرده؛ هم زنه مرده، هم مرد خانه. همه از نفس‌تنگی. همه در این محل آسم گرفتند. مخصوصا سالمندها. حالا صدایش هیچی. آن بیچاره‌های ته کوچه سردرد می‌گیرند از صدای این کارخانه. از صداوسیما آمدند فیلمبرداری کردند. خودم جلو قالیباف را چهار، پنج سال پیش گرفتم گفتم یک کاری بکن**

پیرمرد ادامه می‌دهد: «عباس جدیدی سه تا خونه پایین‌تر از ما می‌نشست و بعد رفتند پیروزی. آمد مسجد سخنرانی کرد گفت این را برمی‌داریم. من مشکلات محله خزانه را می‌دانم.» اشاره می‌کند به جوی آب و می‌گوید: «تازه کوچه‌ها را درست کردند. موش پدر ما را درآورده بود. آمدند کوچه‌ها را درست کردند. خدا پدر عباس‌آقا را بیامرزد.» زن می‌گوید: «خیلی اذیت می‌شویم. ۵۰ هزارتا جلسه گذاشتند. اما فایده‌ای نداشته. از این به بعد تابستان می‌شود و ما مکافات داریم. کولر گازی نمی‌توانیم روشن کنیم. مصرف برق بالاست. بودجه‌مان نمی‌رسد. کولر آبی هم که روشن کنیم، هوا را از بالا می‌کشد و بوی روغن می‌آید داخل خانه.»

جلوتر می‌روم. مردی میانسال کنار تاکسی‌اش و جلو در خانه خود ایستاده. می‌گوید: «اولین مشکلش بویش است. وقتی هوا بارانی است نمی‌دانم چی در فضا هست که همه‌چی لک می‌شود. صدای کارخانه بدجوری اذیت می‌کند. ما خانه‌مان نزدیک کارخانه بود خانه خیلی عالی‌ای بود، اما فروختیم آمدیم اینجا. از وقتی آمدیم این محله ۱۵سالی می‌شود هی می‌گویند جمع می‌کنیم ولی بدتر توسعه می‌دهند و جمع نمی‌کنند.»

وارد کوچه متحدین، کوچه چسبیده به کارخانه می‌شوم. زنی میانسال و چادری از راه می‌رسد و می‌گوید: «این در بسته، صاحبش مرده، آن در بسته صاحبش مرده؛ هم زنه مرده، هم مرد خانه. همه از نفس‌تنگی. همه در این محل آسم گرفتند. مخصوصا سالمندها. حالا صدایش هیچی. آن بیچاره‌های ته کوچه سردرد می‌گیرند از صدای این کارخانه. از صداوسیما آمدند فیلمبرداری کردند. خودم جلو قالیباف را چهار، پنج سال پیش گرفتم گفتم یک کاری بکن. نتوانست. می‌گویند مال بنیادشهید است و نمی‌شود هیچ‌کاریش کرد.» آخرش می‌گوید: «خانم، الهی خیر ببینی. پیر شدیم. هی گفتند اینجا انبار می‌شود. اما نشد.» جلوتر مرد میانسالی با همسر و دو پسربچه‌اش جلو در خانه‌اش ایستاده است. خانه‌های کوچه پشتی کارخانه آپارتمان‌های نقلی دوطبقه با راهرویی دالان‌مانندند. مرد می‌گوید: «صدایش زیاد است. وقتی روشن می‌کنند دم غروب و شبا صدایی می‌آید که نمی‌توانیم این‌طوری حرف بزنیم. خانه‌هایمان می‌لرزد. اینقدر بو دارد که کل فضا را می‌گیرد. حالا بوش هیچی، عادت کردیم. اما صدایش و لرزش خانه‌ها خیلی آزارمان می‌دهد.» ادامه می‌دهد: «از بچگی اینقدر شکایت کردیم که پیر شدیم. همسرش می‌گوید: «بچه‌ام مریض شده دکترها گفتند به‌خاطر این است. بویش خیلی بد است. بعضی وقتا بوی صابون می‌دهد و بعضی وقتا بوی مدفوع گوسفند می‌دهد و وقت‌هایی که میهمان داریم خیلی خجالت می‌کشیم.» مرد دیگری از خانه‌اش می‌آید و وارد بحثمان می‌شود. می‌گوید: «مشکل تنفسی، سروصدا و لرزش خانه آزاردهنده است. بوش که خیلی زیاد است. بعضی وقتا بخار شدید می‌زند بیرون. وقتی میهمان می‌آید معذبیم با این صدا و بو. من خودم مشکل تنفسی پیدا کردم.» پیرمردی جلو خانه‌اش ایستاده و مقابل در خانه را با آب تمیز می‌کند. به سراغش که می‌روم می‌گوید: «پدرمان درآمد اینقدر مصاحبه کردیم. خسته شدیم. اتفاقی نمی‌افتد.»

۲۷گروه دانشگاهی از کشورهای خارجی به ایران می‌آیند

تحرک «دیپلماسی علمی» در وزارت علوم

شرق: قائم‌مقام وزیر علوم در امور بین‌الملل از ورود ۲۷گروه دانشگاهی از کشورهای مختلف به ایران خبر داد. حسین سالار آملی با بیان اینکه در اردیبهشت سال‌جاری حدود ۲۷گروه دانشگاهی به تهران سفر می‌کنند، به خبرگزاری مهر گفت: این گروه‌ها شامل مدیران دانشگاه‌ها، معاونان و وزرا می‌شوند که عازم ایران هستند و این حضور، بسترساز تعامل و همکاری‌های گسترده دوجانبه می‌شود. وی با اشاره به اسامی کشورهای میهمان در ایران، اظهار کرد: مسوولان آموزشی کشورهای اتریش، آلمان، اندونزی و هندوستان از جمله مقاماتی هستند که به‌زودی در ایران حضور می‌یابند. رییس مرکز همکاری‌های علمی بین‌المللی وزارت علوم همچنین درباره اقدامات این وزارتخانه برای شناسایی متخصصان ایرانی خارج از کشور، گفت: وزارت علوم در نظر دارد همکاری‌های آموزشی با ایرانیان خارج از کشور را گسترش دهد و به همین منظور تفاهمنامه‌ای میان وزارت علوم و شورایعالی ایرانیان منعقد شده تا بتوان در گستره‌ای وسیع از ظرفیت‌های ایرانیان خارج از کشور در بعد دانشگاهی و تحقیقات استفاده کرد. سالار آملی با تاکید بر اینکه ایرانیان در هر کجا که باشند اگر بتوانند با دانشگاه‌های داخل کشور همراهی کنند، می‌توانند آرمان‌های جمهوری اسلامی ایران را تحقق بخشند، ادامه داد: فراتر از اینکه افراد کجا باشند حضورشان برای همکاری با ایران دارای ارزش است. وی خاطرنشان کرد: اکثر ایرانیان خارج از کشور که در مراکز علمی و دانشگاهی فعالیت می‌کنند علاقه‌مند هستند با کشور خود همکاری داشته باشند. همچنین سالار آملی قائم‌مقام وزیر علوم در امور بین‌الملل و رییس مرکز همکاری‌های علمی بین‌المللی در دیدار با سفیر ژاپن و نماینده ارشد «جایکا» در ایران بر گسترش همکاری‌های مشترک علمی و گسترش و تعمیق این همکاری‌ها تاکید کرد. در این دیدار سالار آملی با اشاره به سوابق همکاری‌های دوستانه بین مردم ایران و ژاپن، همکاری بین دو کشور در زمینه‌های دانشگاهی و دانشجویی و تبادل تجربیات، انجام پروژه‌های مشترک بین دو کشور و همکاری‌های چندجانبه برای بازسازی نیروهای انسانی در کشور افغانستان را تشریح کرد. در ادامه این نشست سالار آملی درخصوص وضعیت دانشجویی در ایران اظهار کرد: ما در حدود پنج‌میلیون‌نفر دانشجوی در حال تحصیل داریم که بیش از نیمی از آنها خانم هستند و این در حالی است که ظرفیت‌های زیادی در زمینه تحصیل در دانشگاه‌های ایران برای کشورهای همسایه وجود دارد. وی همچنین درخصوص برنامه‌های بورس و پذیرش و اعزام دانشجو بین دو کشور اظهار کرد: ما در تلاش برای دستیابی به حداکثر بهره‌وری هستیم و آمادگی داریم در زمینه‌های ادبیات فارسی و ایران‌شناسی و اسلام‌شناسی از کشور ژاپن دانشجو بپذیریم. در ادامه این دیدار، سفیر ژاپن نیز ضمن اظهار خرسندی و اعلام آمادگی برای توسعه همکاری‌های دو و چندجانبه اعلام کرد که برای هماهنگی‌های هرچه‌بیشتر مباحث این دیدار را به اطلاع دولت ژاپن می‌رساند.

سرپرست دانشگاه تهران اعلام کرد

انتخاب اعضای شورای منتخبین ریاست دانشگاه

ایسنا: سرپرست دانشگاه تهران با بیان اینکه تشکیل شورای منتخبین برای انتخاب رییس دانشگاه طبق برنامه ازپیش‌تعیین‌شده پیش می‌رود، گفت: اعضای شورا در هفته جاری انتخاب می‌شوند. محمدحسین امید با بیان اینکه از ابتدا قرار بود شورای منتخبین دانشگاه در هفته پایانی فروردین شکل بگیرد، اظهار کرد: اطلاعات انتخاب اعضا در هفته جاری برای دانشکده‌ها ارسال می‌شود و براساس آن اعضای شورا در این هفته انتخاب خواهند شد. وی با بیان اینکه شورای منتخبین دانشگاه تهران ظرف یک ماه رایزنی، پیشنهادات خود را برای ریاست دانشگاه به وزارت علوم می‌دهد، تصریح کرد: بنابراین همه چیز طبق برنامه پیش می‌رود و مشکل خاصی وجود ندارد. سرپرست دانشگاه تهران درباره برخی شنیده‌ها مبنی بر اینکه وی قصد ماندن در سمت ریاست دانشگاه تهران را دارد، گفت: اصلا این‌طور نیست؛ زمانی که من آمدم نه علاقه‌ای داشتم و نه برنامه‌ای بوده است، بنابراین اینکه چه کسی رییس دانشگاه تهران شود، با پیشنهاد شورا و تصمیم وزیر است. امید افزود: یعنی هرکس از بین ۲۰۰۰ عضو هیات‌علمی دانشگاه تهران از سوی شورا به وزیر پیشنهاد داده شود، وزیر از بین آنها رییس را انتخاب و به شورایعالی انقلاب فرهنگی معرفی می‌کند و هرکسی پذیرفته شود، رییس دانشگاه خواهد شد. وی با بیان اینکه شورای مشورتی دانشگاه حداقل سه نفر را به وزیر پیشنهاد می‌کند، اظهار کرد: بنابراین در حال حاضر هیچ فرد خاصی نه موردنظر من است و نه وزیر، چرا که معلوم نیست این شورا قرار است چه کسی را انتخاب کند. امید خاطرنشان کرد: فضاسازی‌های رسانه‌ای تاثیری در برنامه‌پیش‌بینی شده دانشگاه برای تشکیل شورای منتخبین برای ارایه مشاوره به وزیر علوم در انتخاب رییس دانشگاه ندارد و کارها طبق برنامه اعلام‌شده قبلی و در زمان تعیین‌شده در حال انجام است. سرپرست دانشگاه تهران درباره مکانیسم انتخاب اعضای شورای منتخبین دانشگاه، تصریح کرد: تمام ۲۰۰۰ عضو هیات علمی دانشگاه، نمایندگان خود را براساس سهمیه‌بندی‌هایی که شده است، انتخاب می‌کنند که با این وجود این شورا حدود ۵۰ عضو از دانشکده‌های مختلف خواهد داشت. امید خاطرنشان کرد: یعنی هر ۴۰ عضو هیات‌علمی دانشگاه، یک سهمیه در شورای منتخبین دارند و به این صورت شورا نه خیلی بزرگ و نه خیلی کوچک می‌شود. وی همچنین درباره چگونگی انتخاب اعضای شورا از بین اساتید، تصریح کرد: با تمام اساتید مکاتبه شده و به آنها گفته می‌شود که افراد مورد نظر خود را براساس تعداد سهمیه‌ای که هر دانشکده دارد، معرفی کنند و در هر دانشکده افرادی که بالاترین رای را بیاورند، اعضای شورای منتخبین دانشگاه را تشکیل می‌دهند. سرپرست دانشگاه تهران خاطرنشان کرد: رای‌ها در داخل پاکت دربسته به صورت محرمانه به دبیرخانه هر دانشکده می‌رود و با حضور نماینده دانشگاه پاکت‌ها باز شده و آرا شمرده می‌شود. امید گفت: اصل کار تشکیل شورا تدوین آیین‌نامه بود، بنابراین شورای برنامه‌ریزی دانشگاه آیین‌نامه شورای منتخبین را تدوین کردند و جلساتی نیز با وزیر داشتند که در نهایت این آیین‌نامه مصوب شورای برنامه‌ریزی دانشگاه شد، چرا که این کار نمی‌توانست سلیقه‌ای باشد.

جابه‌جایی ۱۰۰ اصله درخت به خاطر یک زیرگذر

شرق: شهرداری منطقه ۱۸، صد درخت میوه مثمر را به‌خاطر تعریض یک زیرگذر قطع و جابه‌جا کرده است. این اقدام در حالی انجام شد که فاقد مجوز کمیسیون ماده۷ و بدون اخذ مجوزهای قانونی بود. این درختان در یک هفته پایانی اسفندماه جابه‌جا شدند. باغ سه‌هزارو۸۹۰مترمربعی این درختان در داخل طرح پل غیرهمسطح تقاطع بزرگراه فتح قرار گرفته بود و به‌همین‌خاطر از سوی شهرداری تملک و به پیمانکار تحویل شد. پس از تحویل و در روزهای آخر اسفندماه در حالی که هنوز مجوزهای قانونی و مجوز کمیسیون ماده۷ برای این اقدام گرفته نشده بود درختان میوه توسط ماشین‌آلات سنگین سربرداری و به جنگل‌های اطراف منتقل شدند. این اقدام به این دلیل انجام شد که زیرگذر ۳/۵متری شهید تولایی تعریض شود و دسترسی شهرک‌های مارلیک، فردیس، شهریار و ملارد به بزرگراه فتح راحت‌تر شود. اهمیت تعریض خیابان تولایی و اجرای پل مذکور به‌خاطر آمار و حجم تردد بیش از حد وسایل نقلیه عبوری از بزرگراه فتح به شهرک دانش و دسترسی اهالی شهرک‌های مذکور و کاهش بار ترافیکی بالا بوده اما سوال این است که آیا راه‌حل دیگری جز این وجود نداشته است؟ نوروزی شهردار منطقه ۱۸ در این‌باره به «شرق» گفت: در برخی پروژه‌های عمرانی جابه‌جایی درختان اجتناب‌ناپذیر است و تمام این درختان به باغ‌های اطراف جابه‌جا شده‌اند. ضمن اینکه ما در سال ۹۲، ۳۰۰هزار نهال در منطقه ۱۸ کاشتیم و طرح هر نوزاد یک نهال در منطقه ۱۸ را در دستور کار داریم. وی در پاسخ به سوال «شرق» درباره اینکه چرا این اقدام بدون اخذ مجوز از کمیسیون ماده۷ انجام شد، گفت: قرار نیست محاکمه‌ای انجام شود. اگر ما برای انتقال اقدام می‌کردیم امکان ازدست‌دادن زمان با توجه به فصل بهار و بیداری درختان وجود داشت و ما تمام تلاشمان این است که منطقه ۱۸ را که محروم است، رونق ببخشیم و وارد مباحث حاشیه‌ای نشویم. این نخستین‌بار نیست که پروژه‌های عمرانی در اولویت نخست شهرداری تهران قرار می‌گیرد. در سال‌های اخیر همواره اتوبان‌ها و بزرگراه‌ها و پروژه‌های عمرانی اولویت اول شهرداری تهران بوده است و درختان، عابران پیاده و اهالی منازل مشرف به پروژه‌های عمرانی در اولویت چندم شهرداری تهران بوده‌اند. این امر با وجود تمام تاکیدات بر لزوم حفظ درختان و محیط‌زیست تهران انجام می‌شود.

خبر

معاون ستاد مبارزه با موادمخدر مطرح کرد

مرگ روزانه ۲ نفر در تهران بر اثر مصرف مواد

● **فارس:** معاون ستاد مبارزه با موادمخدر گفت: روزانه دونفر در تهران جان خود را بر اثر مصرف موادمخدر از دست می‌دهند. بابک دین‌پرست در حاشیه بازدید خود از مرکز ملی مطالعات اعتیاد در جمع خبرنگاران گفت: هرروز در تهران دونفر بر اثر مصرف موادمخدر جان می‌دهند به‌طوری که هزارو۷۰۰ نفر طی هفت‌ماه گذشته قربانی مصرف موادمخدر شده‌اند. وی با بیان اینکه مصرف موادمخدر، دومین علت مرگ بعد از تصادف در کشور است، گفت: به اعتقاد من باید در موضوع درمان فراتر رویم. اکنون ما سرنگ را برای تزریق در اختیار معتاد قرار می‌دهیم، آیا بهتر نیست امکان تزریق را در همان مراکز بهداشتی فراهم کنیم تا معتاد زیرنظر پرستار مواد خود را تزریق کند؟

مجازات ۳ماه تا یک‌سال زندان برای سرپیچی از محیط‌بانان

● **ایسنا:** رییس اداره حقوقی اداره‌کل حفاظت از محیط‌زیست استان زنجان، گفت: هر متخلفی که در برابر محیط‌بانان تمرد کند به‌موجب تعزیرات، مجازات شده و حکم سه‌ماه تا یک‌سال حبس در انتظار این افراد است. «علی شمس» با بیان این مطلب، اظهار کرد: ماموران محیط‌زیست در قالب ضابطان خاص محیط‌زیست انجام وظیفه می‌کنند و برابر قانون موظف هستند تا مانع هرگونه اقدام خرابکارانه در مناطق مختلف زیست‌محیطی شوند. رییس اداره حقوقی اداره‌کل حفاظت از محیط‌زیست استان زنجان با اشاره به اینکه اگر در زمان اعمال قانون محیط‌بانان با مقاومت مواجه شوند همچون دیگر ضابطان قضایی قانون از آنها حمایت می‌شود، افزود: افراد متخلف برابر ماده ۶۰۷ تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده به سه‌ماه تا یک‌سال حبس محکوم‌می‌شوند.

مدیرکل دفتر بهبود تغذیه وزارت بهداشت

افزایش چندبرابر روند چاقی در کودکان ایرانی

● **فارس:** مدیرکل دفتر بهبود تغذیه وزارت بهداشت، آمار سوءتغذیه در کودکان کشور را از نظر کوتاه‌قدی و کم‌وزنی اعلام کرد و گفت: آمار سوءتغذیه در کودکان کشور، کاهش ۵۰درصدی را تجربه کرده است. زهرا عبداللهی گفت: متاسفانه الگوی مصرف تغذیه در خانوارهای ایرانی به سمت مصرف موادغذایی پرچرب، پرکالری، چرب و شیرین مانند فست‌فودها تغییر کرده است. همچنین روند چاقی در کودکان طی سال‌های گذشته چندین‌برابر شده به‌همین‌دلیل باید مادران رفتارهای غلط تغذیه‌ای و الگوی مصرفشان را اصلاح کنند. وی ادامه داد: در حال حاضر اغلب بیماری‌ها، با تغذیه غیراصولی ایجاد می‌شوند در حالی که با تغذیه صحیح ۳۰درصد سرطان‌ها و ۵۰درصد بیماری‌های قلبی و عروقی قابل پیشگیری است.

مخالفت سازمان محیط‌زیست با ساخت‌وساز در هندورابی

● **مهر:** معاون دریایی سازمان محیط‌زیست مخالفت شدید این سازمان را با ساخت‌وساز بدون ارزیابی زیست‌محیطی بخش خصوصی در جزیره هندورابی اعلام کرد. پروین فرشچی با بیان این مطلب در واکنش به ساخت‌وسازهای دایمی به‌جای کمپ‌های گردشگری که توسط یک شرکت خصوصی در جزیره هندورابی در دست احداث است، افزود: هیچ‌گونه طرحی مبنی بر مطالعه و ارزیابی زیست‌محیطی درخصوص ساخت‌وساز توسط بخش خصوصی در جزیره هندورابی به سازمان محیط‌زیست ارایه نشده است. به گفته وی به‌طور کلی اگر قرار باشد توریست در این جزیره رفت‌وآمد کند یا زیرساخت‌هایی برای اکوتوریسم در بخش‌هایی از جزیره که پتانسیل آن را دارد فراهم شود حتما باید زیرنظر سازمان محیط‌زیست باشد تا ملاحظات زیست‌محیطی در نظر گرفته شود. فرشچی اظهار کرد: اگر اکوتوریسم در این جزیره زیرنظر منطقه آزاد باشد از آنجایی که مناطق آزاد ماهیتا به‌دنبال رونق تجاری هستند قطعا ملاحظات زیست‌محیطی در نظر گرفته نمی‌شود و در چنین شرایطی سازمان محیط‌زیست اجازه هیچ‌گونه ساخت‌وسازی را در این جزیره نخواهد داد. جزیره هندورابی از توابع بخش کیش شهرستان بندر لنگه استان هرمزگان با ۲۲/۸کیلومترمربع مساحت در فاصله ۳۲۵کیلومتری بندرعباس، در ۲۸ کیلومتری جزیره کیش و ۱۳۳کیلومتری بندرلنگه در خلیج‌فارس قرار گرفته است.

برگزاری «جشن سلام» مازندرانی‌ها در تهران

● **شرق:** امسال چهارمین سالی است که در تهران جشن سلام مازندرانی‌ها برگزار می‌شود. این جشن به همت موسسه فرهنگی و هنری پارپیرار، بنیاد هم‌اندیشان تبری، میراث‌فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان مازندران، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان مازندران، شرکت نوسازی عباس‌آباد و همه انجمن‌های فرهنگی - هنری و اجتماعی مازندران (رامسر -سوادکوه‌شناسی- تلاریی- آمل- کجور- بابل- تنکابن) در ساعت ۱۷ یکشنبه ۳۱ فروردین برگزار می‌شود. در این جشن که به بهانه دیدار نوروزی برگزار می‌شود برنامه‌هایی از قبیل صله‌رحم، نوروزخوانی، شعر و موسیقی مازندران به همراه هفت‌سینی، آواز محلی، تخم‌مرغ شکستن که در مازندران به «مرغنه جنگی» معروف است، اجرا خواهد شد. نمایشگاه و بازارهای سنتی و پخت غذاهای محلی از برنامه‌های جانبی این جشن است و برگزارکنندگان امیدوارند با برگزاری جشن‌های شادمانه در جامعه بتوانند علاوه بر ترویج فرهنگ آیینی کهن این بوم و بر، نشاط اجتماعی را در این شهرهای پرهیاهو ایجاد کنند.